

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/46/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019200381
Dátum vydania rozhodnutia: 08.07.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1019200381.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, so sídlom v Košiciach, Šrobárova 1014/2, IČO : 00 397 768, právne zastúpená : Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Murgašova 3, IČO : 47 256 206, proti žalovaným : 1/ Ministerstvo Školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Stromová 1, 2/ Výskumná agentúra, so sídlom v Bratislave, Sliachska 1, IČO : 31 819 494, v konaní o správnej žalobe proti Správe o zistenej nezrovnalosti zo 16. januára 2019 č. spisu : P 3521/2019-072, č. záznamu : A 269/2019-072, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo 16. januára 2019 č. 313011D103Z005, Správe o zistenej nezrovnalosti zo 16. januára 2019 č. 313IP180068002 a Správe z kontroly z 9. januára 2019 k ŽoP č. 313011D103500201, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. augusta 2019 č. k. 2 S 51/2019-153, 2 S 63-65/2019-153, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. augusta 2019 č. k. 2 S 51/2019-153, 2 S 63-65/2019-153 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) uznesením zo 7. augusta 2019 č. k. 2 S 51/2019-153, 2 S 63-65/2019-153 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a Správy o zistenej nezrovnalosti zo 16. januára 2019 č. spisu : P 3521/2019-072, č. záznamu : A 269/2019-072, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo 16. januára 2019 č. 313011D103Z005, Správy o zistenej nezrovnalosti zo 16. januára 2019 č. 313IP180068002 a Správy z kontroly z 9. januára 2019 k ŽoP č. 313011D103500201 (ďalej aj ako „opatrenia žalovaného“), ako neprípustnú podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) SSP v spojení s ustanoveniami § 7 písm. b) a písm. e) SSP, nakoľko žaloba smeruje proti aktu orgánu verejnej správy, ktorý nemohol mať v tomto štádiu konania za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože ide o podkladové rozhodnutia predbežnej povahy. Správny súd

rozhodol, že v zmysle ustanovenia § 170 písm. a) SSP žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2, § 3 ods. 1 písm. b) a písm. c), § 6 ods. 1, § 177 ods. 1, § 7 písm. b) a písm. e), § 97 a § 98 ods. 1 písm. g) SSP a ustanovenia § 14 ods. 18, § 27a ods. 1, § 27a ods. 3 písm. a) a písm. b) a § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej aj ako „zákon č. 528/2008 Z. z.“) a skonštatoval, že primárne zisťoval, či sú splnené podmienky na konanie vo veci, medzi ktoré nepochybne patrí aj spôsobilý predmet prieskumu, t. j. rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré zasahuje do práv, právom chránených povinností a povinností dotknutého subjektu alebo sa ich priamo dotýka. Ďalej správny súd uviedol, že v projekte nazvanom „Medicínsky univerzitný vedecký park v Košiciach (MediPark, Košice - Fáza II.)“, kód projektu ITMS : 313011D103, boli v rámci opätovnej administratívnej kontroly identifikované nezrovnalosti s finančným dopadom v celkovej sume 429.977,33 euro. Žalobcovi boli doručené opatrenia žalovaného, ktoré sú predmetom súdneho prieskumu v predmetnej veci.

3. Podľa názoru správneho súdu administratívnu kontrolu nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia ovplyvňujúce práva, právom chránené záujmy a povinnosti účastníkov konania vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon č. 523/2004 Z. z.“). Celé štádium výkonu dohľadových oprávnení žalovaného ako riadiaceho orgánu sa ukončuje v okamihu, kedy žalovanému ako riadiacemu orgánu je v dôsledku platobnej pasivity prijímateľa potvrdené tvrdené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania prostredníctvom uloženia pokuty, resp. v osobitných situáciách len zachyteného v protokole. Až na uvedenom základe vzniká žalovanému rozhodovacia právomoc rozhodnúť o vrátení dvojnásobku sumy uvedenej v pôvodnej výzve, ktorá je však zákonom limitovaná 100% výškou poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky. Na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve nazerá najmä ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, nie sú rozhodnutiami orgánu verejnej správy ani opatreniami, ktoré by v tomto štádiu konania zakladali, menili alebo rušili práva a povinnosti žalobcu, resp. sa dotýkali jeho práv, právom chránených záujmov a povinností (ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) a písm. c) SSP), a preto nepodliehajú súdnemu prieskumu (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2017 sp. zn. 5 Sžo 48/2016).

4. V tejto súvislosti správny súd poukázal na najnovšiu judikatúru Najvyššieho súdu SR R 57/2018 a aj skoršiu rozhodovaciu prax uznesenie z 29. novembra 2012 sp. zn. 5 Sžf 26/2012 a z 8. júna 2016 sp. zn. 4 Sžf 56/2015, v ktorých Najvyšší súd SR dospel k záveru, že správa o zistenej nezrovnalosti ako taká nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chráneného záujmu kontrolovaného subjektu (žalobcu). Správu o zistenej nezrovnalosti je možné považovať len za výstup z kontroly, ktorý sa nemohol dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach. V prípade, že správny orgán vydal napadnutý úradný list vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z. z., nemohol správny orgán zároveň uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, nakoľko tu absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci. Ide totiž len o výzvu na dobrovoľné plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (iba tvrdených) skutočností. Preto súdnemu prieskumu v správnom súdnictve nepodlieha. Je nesporné, že v správach o zistenej nezrovnalosti absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správou ani žiadosťou nebol žalobca definitívne zviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosť sinformatívnym charakterom. Navyše, ku dňu podania žaloby nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, ktorým by bol žalobca zviazaný vrátiť finančné prostriedky.

5. Ďalej správny súd uviedol, že predmetnými opatreniami žalovaného boli žalobcovi oznámené zistené nezrovnalosti v priebehu kontroly, tak ako to ustanovuje zákon č. 528/2008 Z. z., a preto ich možno

považovať za podkladové rozhodnutia, majúce predbežnú povahu vzhľadom na zákonný postup vyplývajúci z ustanovenia § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. Ohľadom preskúmania žiadosti je nesporné, že touto písomnosťou žalovaný využil zákonnú možnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z., a keďže zistil porušenie zákona, vyzval žalobcu ako prijímateľa na vrátenie časti poskytnutého príspevku na predmet zákazky. Nejde o žiadne rozhodnutie vydané v rámci výkonu pôsobnosti žalovaného ako správneho orgánu a oblasti verejnej správy, ktoré by bolo možné podrobiť súdnemu prieskumu. S ohľadom na uvedený záver sa správny súd nezaoberal námietkami žalobcu o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v opatreniach žalovaného, pretože tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe opatrení žalovaného vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

6. Na základe vyššie uvedených skutočností správny súd konštatoval, že neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie opatrení žalovaného, nakoľko správna žaloba smeruje proti aktu orgánu verejnej správy, ktorý nemohol mať v tomto štádiu konania za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože ide o podkladové rozhodnutia predbežnej povahy, a preto správny súd v súlade s ustanovením § 98 ods. 1 písm. g) SSP v spojení s ustanovením § 7 písm. b) a písm. e), ustanovením § 97 SSP správnu žalobu odmietol ako neprípustnú.

7. Správny súd na záver tiež doplnil, že rozsudkom z 12. júla 2017 sp. zn. 2 S 148/2016 preskúmal žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ako spôsobilý predmet prieskumu, no zovšeobecnená najaktuálnejšia judikatúra Najvyššieho súdu SR, na ktorú už správny súd poukázal (R 57/2018), dospela k opačnému záveru, teda k záveru o nepreskúmaní žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Správny súd preto postupoval podľa aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR a správnu žalobu odmietol ako neprípustnú.

8. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa ustanovenia § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko správna žaloba bola odmietnutá.

9. Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobcu“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd SR (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca žiadal aj priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku - správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h) Správneho súdneho poriadku - správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. j) Správneho súdneho poriadku - správny súd podanie nezákonne odmietol.

10. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko aplikoval na prejednávajúcu vec nesprávnu právnu normu, čím svoje rozhodnutie zaťažil vadou podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku. Podľa žalobcu správny súd na vec nesprávne aplikoval ustanovenie § 27a zákona č. 528/2008 Z. z., keď na prejednávajúcu vec mal aplikovať ustanovenia zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon č. 292/2014 Z. z.“) nakoľko nenávratný finančný príspevok na realizáciu projektu bol žalobcovi poskytnutý v programovom období 2014-2020 v rámci operačného programu Výskum a inovácie. V tejto súvislosti zároveň žalobca poukázal na ustanovenie § 1 ods. 1 zákona č. 292/2014 Z. z. a ustanovenie § 1 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. Žalobca tiež nesúhlasí s aplikáciou ustanovenia § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. na prejednávajúcu vec z dôvodu, že toto ustanovenie sa vzťahuje výhradne na porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania avšak v posudzovanej veci žalobcovi neboli zo strany riadiaceho orgánu a

Výskumnej agentúry vytýkané žiadne porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania. Žalobcovi sú vytýkané výhradne porušenia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, resp. zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov z dôvodu údajného porušenia zmluvne stanovenej povinnosti požiadať o zmenu zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku v určenej lehote. Žalobca opätovne zdôraznil, že správny súd mal na prejednávajúcu vec aplikovať ustanovenia zákona č. 292/2014 Z. z. najmä jeho ustanovenia § 16, § 19, § 25, § 40 a § 42 ako aj relevantné ustanovenia práva Európskej únie.

11. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný v 1/ rade podaním z 19. decembra 2019 a žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť odmietol podľa ustanovenia § 459 písm. c) SSP alebo zamietol podľa ustanovenia § 461 SSP ako nedôvodnú. Podaním z 3. januára 2020 sa vyjadril žalovaný v 2/ rade k podanej kasačnej sťažnosti a žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol podľa ustanovenia § 461 SSP.

12. Podľa ustanovenia § 462 ods. 1 SSP ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a) SSP v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 SSP a ustanovenie § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 ods. 1 a ods. 2 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 SSP, ustanovenia § 441 SSP a ustanovenia § 453 SSP a postupom podľa ustanovenia § 455 SSP bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 SSP v spojení s ustanovením §147 ods. 2 SSP a s ustanovením § 452 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

14. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobcu podanej proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti opatrení žalovaného, ako neprípustnú podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) SSP v spojení s ustanoveniami § 7 písm. b) a písm. e) SSP, nakoľko správna žaloba smeruje proti aktu orgánu verejnej správy, ktorý nemohol mať v tomto štádiu konania za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože ide o podkladové rozhodnutia predbežnej povahy.

15. Sporným je, či správny súd vec správne právne posúdil, ak na prejednávajúcu vec aplikoval ustanovenia zákona č. 528/2008 Z. z. a nie ustanovenia zákona č. 292/2014 Z. z., keď opatrenia žalovaného sa týkajú projektu s názvom „Medicínsky univerzitný vedecký park v Košiciach (MediPark, Košice - Fáza II.)“ realizovaného na základe poskytnutia nenávratného finančného príspevku z operačného programu Výskum a inovácie v programovom období 2014 - 2020.

16. Podľa ustanovenie § 1 zákona č. 528/2008 Z. z. tento zákon upravuje v oblasti systému riadenia a kontroly prostriedkov poskytovaných z fondov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie (ďalej len „pomoc“) a prostriedkov poskytovaných z fondov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie (ďalej len „podpora“) pre programové obdobie 2007 - 2013 a poskytovanie podpory podľa osobitného predpisu a v oblasti ochrany finančných záujmov Európskej únie (ďalej len „ochrana finančných záujmov“)

a) postavenie a právomoc

1. vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“),
2. ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy,
3. samosprávnych krajov,

b) práva a povinnosti

1. prijímateľa,

2. žiadateľa; žiadateľom je na účely tohto zákona osoba, ktorá žiada o poskytnutie pomoci alebo podpory do uzavretia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len „zmluva“) s riadiacim orgánom alebo do rozhodnutia o schválení žiadosti podľa § 12 ods. 1, alebo do rozhodnutia orgánu podľa osobitného predpisu,

3. partnera; partnerom je na účely tohto zákona osoba, ktorá sa spolupodieľa na príprave projektu so žiadateľom a ktorá sa spolupodieľa na realizácii projektu s prijímateľom podľa zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka; v rámci operačného programu Cezhraničná spolupráca Slovenská republika - Česká republika je partnerom prijímateľ okrem vedúceho prijímateľa,

4. inej osoby,

c) konanie o žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku,

d) kontrolu projektu.

17. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 292/2014 Z. z. tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní príspevku v programovom období 2014 - 2020, postup a podmienky poskytovania príspevku, práva a povinnosti osôb v súvislosti s poskytovaním príspevku, pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy pri poskytovaní príspevku a zodpovednosť za porušenie podmienok poskytnutia príspevku.

18. Kasačný súd na úvod poukazuje, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je potom omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd na vec aplikuje iný právny predpis, ako mal, alebo aplikuje síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretuje.

19. Kasačný súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalobca uzatvoril so žalovanými Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 001/2017/1.1.3/ OPVáI/DP. Z uvedenej zmluvy vyplýva, že žalobcovi bol poskytnutý nenávratný finančný príspevok na realizáciu aktivít projektu s názvom „Medicínsky univerzitný vedecký park v Košiciach (MediPark, Košice - Fáza II.)“ kód projektu 313011D103 z operačného programu Výskum a inovácie realizovaného v programovom období 2014 - 2020. Z tejto zmluvy tiež vyplýva, že bola uzavretá podľa ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ustanovenia § 25 zákona č. 292/2014 Z. z. a ustanovenia § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z.

20. Vychádzajúc z ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 292/2014 Z. z. tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní príspevku v programovom období 2014 - 2020, postup a podmienky poskytovania príspevku, práva a povinnosti osôb v súvislosti s poskytovaním príspevku, pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy pri poskytovaní príspevku ako aj zodpovednosť za porušenie podmienok poskytnutia príspevku. Keďže napadnuté opatrenia žalovaného sa týkajú projektu s názvom „Medicínsky univerzitný vedecký park v Košiciach (MediPark, Košice - Fáza II.)“ kód projektu 313011D103, realizovaného na základe Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 001/2017/1.1.3/ OPVáI/DP, na ktorého realizáciu aktivít bol žalobcovi poskytnutý nenávratný finančný príspevok z operačného programu Výskum a inovácie v programovom období 2014 - 2020, pochybil správny súd, ak na prejedávanú vec aplikoval ustanovenia zákona č. 528/2008 Z. z., nakoľko ten upravuje postavenie a právomoc vlády Slovenskej republiky, ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy a samosprávnych krajov, práva a povinnosti prijímateľa, žiadateľa partnera a inej osoby, konanie o žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku a kontrolu projektu v oblasti systému riadenia a kontroly prostriedkov poskytovaných z fondov Európskej únie a prostriedkov

štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie a prostriedkov poskytovaných z fondov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie pre programové obdobie 2007 - 2013.

21. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) SSP a preto uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. augusta 2019 č. k. 2 S 51/2019-153, 2 S 63-65/2019-153 zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 SSP na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že správny súd vo veci rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď na prejednávanej vec nesprávne aplikoval ustanovenia zákona č. 528/2008 Z. z. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 SSP).

22. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.